

НЕБЕТО И МОРЕТО НА СИТДЖЕС

ИВАЙЛО ХАРАЛАМПИЕВ, снимки www.sitgestur.cat

Голямата дървена врата се отваря и се озоваваме в неголямо патио. Облицовано е със синьо-бели плочки и малък фонтан, и е украсено с няколко големи саксии папрати и палми. Тръгваме нагоре по каменната стълба, надничаме в големите салони – единият „Златен“ другият „Син“. Докато продължаваме още един етаж до откритата тераса, вече се чува тракането на кастанети. За да не прозвучи като спой-

лър на трилър и защото наистина изненадата и възхитата от новите места вървят ръка за ръка, може само да кажем, че разкриващата се от покрива на двореца „Марисел“ гледка неслучайно е смятана за най-въздействащата на сетивата в испанския курорт Ситджен (на 30 километра от Барселона). Дори името на двореца, в превод от каталунски „море и небе“, директно преpraща към по-земни и

едновременно по-възвишени удоволствия. На всичко отгоре се намира на „Ъгъла на спокойствието“, а с двореца-музей „Кау Ферат“ отсреща го свързва покрито мостче. „Марисел“ е строен през 1910-1916 г. В онези години художникът Рамон Касас довежда американския индустриалец и колекционер Чарлз Диъринг. Смаян от красотата на мястото, той решава веднага да си построи къща. Касас му представя архитекта Микел Утрильо, който се заема със задачата. Американецът купува сградата на старата болница, после още няколко съседни къщи и имението действително заприличва на дворец. Диъринг го превръща в музей с творби на майстори като Пикасо, Гойя, Ел Греко, китайски бронз и асирийски печати. В градчето живее и твори и друг майстор модернист, Сантяго Русиньол. Сноби, бохеми, интелектуалци и артисти заформили любопитна амалгама. През 1921 г. „без ясно установена причина“ магнатът се изнася изневиделица, а творбите му са натоварени на кораб и изпратени за САЩ. (Днес много от тях могат да се видят в музей в Чикаго).

Това е официалната документирана версия. Както винаги, далеч по-интересна е неофициалната, по която спокойно може да се създаде сериал. Най-кратко казано, стените на двореца вероятно пазят пикантни истории, в които са замесени главните герои, съпруги и любовници, чиято конфигурация и размяна довела до разтрогване и на приятелството, и на връзката на американеца със Ситджен изобщо. Сега дворецът може да бъде наеман и за частни купони, а понякога на терасата се организират концерти. Ситджен и до днес обаче си остава един от главните курорти в областта Каталуня, а близостта до магнетичната по всякакви показатели Барселона го превръща в перфектна дестинация и за едnodневна екскурзия. Местните наливат още предимства с куп примамливи цифри: триста дни слънце в годината, 26 плажа с фин пясък по 18 километра протежение на брега, три спортни пристанища, игрище за голф, 30 000 жители от впечатляващо разнообразните 70 националности. Заради природните декори в Ситджен често се снимат и фил-

ми. От едната страна планината Гараф, от другата Средиземно море. „Светлина и цвят, синьото на морето и планината, зеленото на дворовете и градините, сревноковните следи, колониалното минало и криволичещи улици“, приблизително така може да се концентрира местният туристически пиар. Любопитно е, че Ситджен е и една от утвърдените гей столици в света. Още през 60-те години на XX век гей туристите установили, че откриват не само прекрасни условия, но и не толкова често срещана на други места тогава толерантност и добронамереност. Историята на Ситджен лесно и увлекателно може да се проследи с няколко кръстосани разходки по останките от Средновековието, после от малкото рибарско селище, за да се стигне до центъра на модернизма. Сред най-атрактивните сгради са колониалните къщи на „американците“, т.е. местни хора, които в годините на най-голяма криза през XIX век емигрирали в Америка. Пътуването до Филипините или Пуерто Рико напимер продължавало по три месеца с доста малки и несигурни за днешните стандарти плавателни съдове. Много умирали или по пътя, или в Америка. Други (по-малката част) успявали както в начинанието си да се доберат до Новия свят, така и да забогатяят

там. Общото между завърналите се новобогаташи било желанието да демонстрират, че вече са съвсем на „ти“ с Фортуна. Най-лесният начин – да построят максимално големи впечатляващи къщи предимно в доминиращия тогава модернизъм, но и със заимствани от много други стилове елементи. Иначе културно-увеселителната програма в Ситджен не се влияе особено от сезоните. Макар че се смята най-вече за летен курорт, меката зима, спокойствието извън масовото туристическо струпване и отново близостта до каталунската столица подси-гуряват на града привилегирована позиция по всяко време на годината. Сред най-зрелищните фиести е Корпус Кристи, празникът на тялото и кръвта Христови. Градът се постила с 35 километра, за чието „изтъкване“ местните хора използват триста хиляди карамфила, а тревата се доставя в огромни количества от стадиона на „Барса“, „Камп ноу“. Тогава фасадите и балконите на къщите също са обсипани с цветя. Още от 1959 г. се провежда и Международното рали на стари автомобили. Шофьорите и техните придружители също са облечени в стила-върстници на техните любими играчки. И още фестивали: на старинния джаз, на пачуърка, на фантастичното кино.

LiveMantra

Преди десетина години будистките монаси от тибетския манастир „Сакия Таши Линг“ не само записаха два албума със свои мантри, но и успяха да се преборят за първите места из световните листи с Мадона и Джей Ло. Най-вече с позитивното послание на сингъла си My Spirit Flies to You, а подпомага се, и с помощта на могъщите си медитации и молитви. Манастирът се намира именно в планината Гараф близо до Ситджен, а монасите приемат гости. (www.monjesbudistas.org).

ArtAmore

Преди няколко години Ева (пиар на няколко бутиковни хотели в Барселона и посланичка за Испания на веригата Small Luxury Hotels) и съпругът ѝ Давид, бивш продуцент, решават да отворят на една от централните улици в Ситджен ArtAmore. Лежерен хибрид между галерия, магазин, място за купони. Фокусът е върху рециклираното изкуство. Лампи от химикалки Vis, часовници от грамофонни

плочи, чанти и портмонета от стари автомобилни гуми. Преминаващите през Ситджен артисти решили да им оставят свои творби, вече над сто. (www.artamoresitges.com)

Casa Bacardi

Факундо Бакарди и Масо бил един от тези местни хора, които решили да заминат за Америка в търсене на по-добър живот. Открил го, създавайки най-награждаваната и популярна днес марка ром в света. Макар че не се върнал в Ситджен, останал завинаги свързан с родния си град. Сега Casa Bacardi, намираща се в модернистична сграда от 1890г., е европейският еквивалент на музея на бранда в Пуерто Рико. Голямата разлика с други музеи е, че освен история, дела и документи, тук майстори бармани изнасят магистърски клас по приготвяне на най-известните коктейли с ром. А посетителите прилагат наученото и по желание го изпиват на терасата. С подобрено от Дайкири, Мохито и Куба Либре настроение. (www.casabacardi.es). ☼

